

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Richardi Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

morbis liberati sunt. Inter quos mulier sanguinis profuuo laborans solo reliquiarum contactu sanitate consecuta est. Postquam vero in monumentum illata fuerunt, protinus maior adhuc virtus enituit, adeo ut quilibet infirmi, cum integra ad loculos fide accedentes, ab omni aegritudine liberati, sani & incolumes domum reuerterentur. Hæc fuit sancti viri vita admirabilis, hæc cælestis illius cuius & diuini Patris nostri Nicetæ institutio, qui ut Dei gloriam in terris perpetuo celebrauit, ita vicissim & ipse à Deo gloria donatus & coronatus est.

VITA S. RICHARDI EPISCOPI CICESTRENSIS. ex ea quam Radulphus Cicestrius duobus libris complexus est circa annum salutis 1270. Claruit autem hic Sanctus sub Innocentio 4. Rom. Pont.

Richardus natione Anglus, in VVigornienſis 3. Aprilis. diœceſis pago, quem à ſalis puteo VVich vocant, parentes habuit non ignobiles Richardum & Aliciam: qui à primis annis pietati ac morum grauitati deditus, omnes facile coruos ſuos tã eruditione quam vitæ & morum integritate antecellit. Porro frater eius tener adhuc in captiuitate abductus, maturiori quò ita è custodia dimiſſus fuit, ut nihil ſecũ in patriam quam nuditatem & extremam inopiam adferret: cuius paupertatem ex animo miſeratus Richardus cum & ipſe nihil quò fratri opulari poſſet, haberet, ſeſe in eius ſeruitutem tradere minimè dubitauit, quò graue paupertatis onus nonnihil ſubleuaret, fratremque manuum ſuarum labore ſuſtenteret. Quibus ſane officijs intantum ſibi fratris beneuolentiam conciliauit ut is totius terræ ſuæ eum hæredem ſcripſerit.

S. Richardi parentes.

Seruit fratri ſuo. uoluntario.

Non multò poſt cognati & amici nobilem quandam

dam puellam opibus ac diuitijs præstâtem Richardo desponsârunt: quæ res fratris animum mirificè quidem exhilarauit, sed vehementer afflixit quòd possessiones vniuersas in eum transtulisset. Quo tempore ubi Richardus cõperit hilari sanè animo, fratris in tantum fundum sed & sponfam ipsam, quam in castris reliquerat, tradidit: atq; omnibus mûdi huius rebus

Posthabitis omnib; conseruasse ad studia literarû.

abducatis spõsaque & amicis derelictis primùm ad Oxoniensem Academiam, indè Lutetiam Parisiensem se contulit. Tanto autem ferebatur discendi desiderio, vt nullam aut paruam admodum corporis curam haberet, omnesque suas cogitationes vsque adeo in literarû meditatione defixas habebat, vt omnia illa præ illarum amore neglexisse videretur. Degebat tunc temporis cum alijs duobus studiorum socijs quos vna eademque paupertas affligebat, in tantum vt tribus illis vnicû solum esset capitis operimentum, quo lectiones audituri per vices utebantur. Cibus illis panis ater cum olusculo erat, quo tamen vir sanctus nunquam se toto vitæ spatio, iucundiores suauioresque dies duxisse fatebatur.

Fit artium magister Oxoniæ.

Interea cum tantos in bonis literis progressus fecisset, vt omnium iudicio magistræ titulo dignissimus haberetur, denudò ad Oxoniensem academiam profectus est, ibidèque eum eruditionis gradum non mediocri laude adeptus est. Indè verò Bononiæ ad animû clarissimis Iurisprudentiæ disciplinis erudicandum se recepit, vbi septennio tato cum eruditionis incrementò versatus est, vt dimidio & eo amplius anno summa cum dexteritate & laude præceptoris sui in docendo vices supplauerit, eumque benèuolentia gratiæ & beneuolentiæ locum apud præceptorem obtinuit, vt vnicam ei filiam cum omnibus facultatibus tradere peroptarit. Verùm Richardus

Studet Iuri.

qui diuinos in pectore motus presentiebat, submis-
se admodū gratias agens in Britannia redijt, vbi in-
tātū eius existimatio creuit, vt vnanimi omnium
cōsensu Oxoniēsis Academię Cācellarius creat⁹ sit.

Fit Cancellarius
Academię Oxoniēsis.

Per id tempus Cantuariensis ecclesię cathedram
obtinebat beatus Edmundus, qui sancti viri inte-
gritate & prudentia delectatus, eum in partem o-
neris ac dignitatis suę vocauit, traditoque sigillo,
præcipua quædam grauioraque totius diocesis suę
negocia illi demandauit: quæ vir sanctus singulari

Item Archi-
episcopi
Cantuari-
ensis.

prudencia & æquitate exequabatur. Mortuo autem
beato Edmundo, sanctus Richardus tam ab aula,
quàm à curis & negocijs absolutus Aureliã se con-
tulit, vbi cum aliquamdiu non segnem sacrę Theo-
logiæ operam nauasset, sacerdotio initiatus vni-
cam parociam administradam suscepit: quo tem-

Fit Presby-
ter.

pore Bonifacius, qui Edmundo in Cantuariensi ec-
clesia Antistes venerabilis successerat, viri sancti
consuetudinæ & conuictum mirificè expetebat: sed
cum eodem tempore sedes Cicestrensis pastore or-
bata esset, Richardus ad eius administrationem in-

Eligitur in
Episcopum
Cicestren-

uito Rege Henrico, eius nominis tertio, destinatus
est: quam dignitatem contra omnes Regiæ inuidiæ
impetus ita tutatus est, vt non mediocrem constan-
tiæ & sanctitatis laudem ad reliquarum virtutum
cumulum adiecerit. Nam cum Regis animum nul-
la ratione à mendacio ad veritatem flectere posset,
Romam ad Innocentium quartum abiit, vt is pro-
sua auctoritate electionem factam ratam haberet
vel infirmaret. Confluxerant eò Regis legati qui
Richardum in inuidiam Pontificis vocare nite-
bantur: at Pontifex auditis partibus solenni sacra-
rum manuum suarum impositione Richardum E-
piscopum consecrauit, suisque eum literis contra

omnes

omnes æmuloꝝ machinationes egregiè munivit
quæ res non tam regem conciliaſſe, quàm nouam
quandam iram & indignationem conſiſſe viſa eſt.

Rex enim præter quàm quòd omnes Ciceſtrenſis
eccleſiæ facultates per ſummum ſcelus exhauſerat,
edicto quoque publico omnes à benefaciendi am-
ſtiti ſtudio auertebat. Quam ob rem pauper & in-
ops, ſub alieno tecto hoſpes degebat, nec tamen
propter commiſſi ſibi gregis curam villo modo ne-
gligebat, immò ne quis eum inertia vel ignaui-
tate quere poſſet ſepè in conſpectum regis ſeſe dabat,
cum eo audacter de ablato Chriſti patrimonio ex-
poſtulabat. Iam biennium vir ſanctus regis vera-
tiones pertulerat, cùm ſummi Pontificis mandatis
compulſus, ædes illi ruinoſas & vacuas reſtituit.

Eius cōſtan-
tia cōtra re-
gem iniquū

Benignitas
in pauperes.

Postquàm verò animo magis libero & ſoluto ſa-
cræ functioni illi incumbere licuit, tùm ante omnia
attentiſſimam pauperum curam ſuſcepit, tanta
de ac ſtudio vt nõ dubitauerit ſacra vaſa ad eorum
inopiam ſubleuãdam diſtrahere. Feruebat vir ſan-
ctus incredibili benignè faciendi ſtudio, vſque adeo
vt mortuos proprijs etiam manibus ſepulturæ tra-
deret, & quosuis vera inopia laborantes ſuauiſ-
ſimis ad eleemoſynam verbis inuitaret. Cùmque in-
terrogatus eſſet quare ipſe pauperes ad beneficium
accipiendum inuitaret, rogaretque, cùm potius ro-
gari deberet, reſpondit: Certè nimis carè emitur
quod precibus emitur. Inſtituit etiam domū quã-
dam hominibus ſenio conſectis, aut graui aliqua
corporis debilitate oppreſſis tutiſſimum miſeria-
rum ſuarum perſugium, in qua omnia, quæ ad vi-
ctum veſtitumque neceſſaria erant benignè ac libe-
raliter ſuppeditabat.

Nota.

Illud quidem valdè eſt memorabile, quòd cùm
quodam

quodam
dum cur-
riplicatu
reſecta f
pauperib
quam in
lijs hono
dit: qua
præditus
ſe quieſc
honoren
ueritate
tagione
blanditi
carij tres
infames,
eos ſente

Erat d
contemp
morum
nunciata
illud ipſ
rebat, aſ
fortaliſſ
fuiſſent;
domi eſſ
iulſit. D
bus adeo
& homin
lo ſuſcip
bia, quæ
deuotior
Quan
ones vir

quodam die panem vnum pauperibus distribuendum curasset, is idem eius benedictione adeo multiplicatus est, vt ex eo tria hominum millia abunde refecta fuerint, atque insuper fragmenta centum pauperibus cibadis superfuerint. Cum nemine vnquam inimicitias fouit, quin potius pro contumelijs honorem, pro inimicitijs beneuolentiam rependit: quamuis autem maxima esset animi lenitate præditus, neque vnquam illatas sibi iniurias apud se quiescere permitteret, in rebus tamen diuinum honorem concernentibus tanta iustitia, tantaque feritate in homines grauioris aliqua sceleris contagione pollutos utebatur vt nullis vel minis vel blanditijs flectendus esset. Erant in eius diocesi vicarij tres impudicarum foeminarum consuetudine infames, quod mox vbi rescituit vir sanctus, lata in eos sententia, ecclesiasticis beneficijs priuauit.

Erant diuitiarum ac omnium humanarum rerum contemptor egregius, prorsus vt cum de quodam domorum ipsius incendium & ingens rerum iactura nunciata esset, nihil animo moueretur, quin potius illud ipsum in nimiam suorum tenacitatem referebat, asserens iusto hoc Dei iudicio factum, quod fortassis in præstandis eleemosynis negligentiores fuissent; vnde protinus, quamuis res tunc angusta domi esset, largiori manu pauperibus subueniri iussit. Diuinarum rerum meditationibus ac precibus adeo delectabatur, vt venientes ad se religiosos & homines pietatis studio deditos semper cum osculo susciperet, dicens: Bonum est ea deo seculari labia, quæ thymiana sanctarum orationum Deo cum deuotione oblatarum suauiter redolent.

Quanto autem studio & diligentia sacras conciones vir sanctus obierit, & quam clementer contri-

Vnius panis
mira multi-
plicatio.

Seueritas
ius in tres
concubina-
rios.

Cōtemptus
rerum præ-
sentium.

Amat valde
homines re-
ligiosos.

tos

Prædicat
crucem in
subsidiū
terre san-
ctæ.

Moritur vir
sanctus in
complexu
imaginis
Crucifixi.

Tres mor-
turi ad sepul-
crū eius ex-
citati.

tos corde fouerit, consilia petentibus impartienti
& deploratos peccatores ad vitam & spem veni
excitauerit, nemo possit pro dignitate explicare.
subsidiū terræ sanctæ demandatam sibi à Rom
no Pōtifice crucis prædicationem cum suscepisset
& per loca maritima ad Cantuariensem vsque
uitatem peruenisset, decimo die antè, quam pon
illum celebrem, quem Doueram appellant, atting
fer, in morbum incidit, neque tamè propterea qu
quàm ab instituto pietatis cursu remisit, donec
morbi oppressus, in xenodochio, quod Domus D
appellatur, animam ageret. Cumque mortis hora
imminere cerneret, imaginè Crucifixi deuotè con
plectès ad vltimum vsque spiritū insignem pietat
significationem dedit, animaque suauiter inter or
tionis verba Creatori reddidit anno ætatis suæ pl
minus 56. Pontificatus verò nono, 3 Nonas Aprilis

Sacrum corpus fuit Cicestriam magno vtriusque festi
concurſu deportatum, sepultumque in ecclesia an
aram S. Edmundi, quam ipse in eius templi pariet
quilonari extruxerat, vbi magna diuinitus edunt
miracula, adeò vt etiã tres mortui eius meritis
vitam reuocati sint, abortiuus fœtus animam viti
lem acceperit, & plura alia sanè admiranda, qu
breuitatis studio præmittimus, contigerint.

MARTYRIVM SS. AGATHOPODIS DI
aconi & Theoduli Lectoris. ex eo quod est per Ma
taphrasten.

4. Aprilis.

MAximiano Cæsare imperante cum bellum
pietati indictum, per totum terrarum orbem
berm arderet, equitesque passim percurreres
populos imperio subiectos rerū omnium Diū
abnegare, pietatisque studiū funditus delere con
rentur

rentur,
tu fugi
sus tyra
multo
ipsam
ardenti

Igit
rabiem
lam Ch
portum
Christi
itaque
rati, in
quod i
quada
lus egr
lescens
bat eni
lia, era
Philos
morib

Por
promu
clarum
acciper
mno o
perfoli
flatum
homin
tes pro
quidè
ens, vi
sa sua
tatis m

rentur